

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. H.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 2. 2019 č. j. MSK 174808/2018, sp. zn. DSH/35296/2018/Fra, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2019 č. j. MSK 174808/2018, sp. zn. DSH/35296/2018/Fra žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov ze dne 11. 4. 2018, č. j. MURY 25794/2018, sp. zn. DASH 134/2018 MAC/7. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), porušením ust. § 18 odst. 4 tohoto zákona, kterého se měl dopustit úmyslně tím, že dne 11. 3. 2018 v 10:00:48 hodin v obci Malá Morávka na silnici II/445 v blízkosti domu č. 276 řídil ve směru na obec Karlova Studánka motorové vozidlo tov. zn. VW Passat, RZ X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o více jak 40 km/h, neboť mu byla policisty Dopravního inspektorátu Bruntál naměřena ověřeným silničním laserovým rychloměrem rychlost nejméně 95 km/h. Za tento přestupek byla žalobci uložena podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že „*v příkrém rozporu se zásadou oficiality nebylo užito důkazních prostředků naléhavě potřebných ke zjištění skutkového stavu věci*“. Ze strany žalobce bylo navrženo provedení místního šetření, které by nepochybně napomohlo k přesnému zajištění místa spáchání přestupku. S ohledem na skutečnost, že místo není jakýmkoli způsobem upřesněno v žádné části rozhodnutí, vyvstává otázka, zda bylo vůbec řádně a přesně zajištěno již prvoinstančním správním orgánem. Správní orgán dále konstatoval, že žalobce spáchal protiprávní jednání úmyslně. Úmyslné spáchání prokazoval tvrzením, že žalobce musel poznat zvýšenou rychlost podle pohybu pomaleji se pohybujících či stojících objektů a dle toho, že se nachází v zástavbě. K tomu žalobce uvedl, že v místě, kde mělo dojít k překročení nejvyšší povolené rychlosti, není prakticky jakákoli zástavba. Správní orgán také neprokázal, že klimatické podmínky v daném místě takovou možnost posouzení rychlosti umožňovaly. Žalobce také uvedl, že „*konstatování o dovození rychlosti podle zvuku motoru se také jeví jako nereálné, neboť ne každý, ať již zkušený či nezkušený řidič bez ohledu na stáří vozu, se možná nikdy takovou souvislostí nezabýval ani nebyl o takové souvztažnosti proškolen v autoškole*“. Dle názoru žalobce úmyslné zavinění nebylo prokázáno. Dále žalobce namítal, že v rámci celého řízení mu nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem, když v celém napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho svým jednáním ohrozil. Lze se tedy domnívat, že žalobce po formální stránce přestupek spáchal, ovšem nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil. Pro uznání vinným za přestupek musí ovšem správní orgán prokázat naplnění obou znaků přestupkového jednání, tedy znaky formální i materiální. K tomuto ovšem ze strany správních orgánů nedošlo.“
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 17. 4. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2019 č. j. MSK 174808/2018, sp. zn. DSH/35296/2018/Fra, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Rýmařov sp. zn. DASH 134/2018 MAC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 11. 3. 2018, že téhož dne v 10:00 hodin v Malé Morávce u č. p. 276, směr jízdy Karlova Studánka, překročil žalobce motorovým vozidlem Volkswagen Passat, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření - 50 km/h, když mu byla naměřena rychlost měřičem rychlosti LaserCam4 98 km/h, po odečtení odchylky 95 km/h. Totožnost žalobce ověřili policisté podle občanského a řidičského průkazu. Toto oznámení přestupku žalobce vlastnoručně podepsal. K tomuto úřednímu záznamu jsou připojeny dva fotografické snímky stejného č. 000872, které byly pořízeny z měření rychlosti radarem, přičemž je na prvním snímku mj. údaj rychlosti: 98 km/h, datum: 11. 3. 2018, čas 10:00:48 a záběr předmětného vozidla s čitelnou RZ X a na druhém snímku je mj. údaj rychlosti: 96 km/h, datum: 11. 3. 2018, čas 10:00:49 a záběr předmětného vozidla s opětovně čitelnou RZ X;
 - z úředního záznamu ze dne 11. 3. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Bruntál, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, přičemž rychlost byla žalobci změřena v obci Malá Morávka u domu č. p. 276 na silnici č. II/445. Dále je v tomto úředním záznamu uvedeno, že si řidič byl rychlosti vědom a s přestupkem souhlasil. Oznámení o přestupku podepsal, ale nechtěl se k přestupku vyjadřovat;
 - z oznámení o přestupku ze dne 20. 3. 2018, že obsahuje totožné informace, jak jsou uvedeny výše;
 - z ověřovacího listu č. 8012-OL-70092-17 silničního laserového rychloměru LaserCam4, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 29. 3. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 28. 3. 2018;
 - z oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 23. 3. 2018, že správní orgán I. stupně se rozhodl nenařizovat ve věci ústní jednání, neboť považoval zjištění stavu věci za dostatečné po vydání rozhodnutí. Zároveň poučil žalobce, že má právo požádat o nařízení ústního jednání a že má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí;

- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 31. 3. 2018, že zmocněnec žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že nevyužije právo účasti na ústním jednání ve věci. Zmocněnec žalobce navrhoval správnímu orgánu I. stupně, aby doplnil dokazování o výsledcích zasahujících policistů a také navrhoval „doplnit dokazování o posouzení provedeného měření výrobcem měřícího zařízení“. K tomuto přípisu je připojena plná moc ze dne 27. 3. 2018, kterou žalobce zmocnil advokáta JUDr. Radka Bechyně k zastupování ho v řízení o předmětném přestupku;
- z dvou mapek místa spáchání přestupku pořízených správním orgánem I. stupně z internetových stránek www.mapy.cz, že se z nich podává, kde se nachází dům č. p. 276, tedy kde došlo ke změření rychlosti uvedeného vozidla, přičemž je z mapek patrné, že se jedná o zastavěnou oblast;
- ze sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 31. 3. 2018, že správní orgán sdělil zmocněnci žalobce, že ústní jednání ve věci nenařídil a považuje jeho návrhy na dokazování za nadbytečné. Správní orgán I. stupně dále zmocněnci žalobce sdělil, že má právo se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a to ve lhůtě 5 pracovních dní od doručení tohoto sdělení;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 9. 4. 2018, že se písemně vyjádřil k předmětnému přestupkovému jednání žalobce;
- dne 11. 4. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce č. j. MURY 8343/2018 sp. zn. 134/2018 MAC/7, proti kterému podal zmocněnec žalobce dne 30. 4. 2018 blanketní odvolání. Po výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 2. 5. 2018 zmocněnec žalobce dne 14. 5. 2018 doplnil blanketní odvolání o konkrétní odvolací důvody. Žalovaný rozhodnutím z dne 6. 8. 2018 č. j. MSK 75098/2018 sp. zn. DSH/14787/2018/Fra zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 4. 2018, neboť správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí pouze konstatoval, že se ve spisové dokumentaci nachází dva záznamy o přestupku - dva snímky z měření rychlosti radarem č. 000872, ale již neuvedl, z jakého důvodu vycházel při rozhodování ve věci přestupku ze záznamu o přestupku s vyšší hodnotou změřené rychlosti. Policisté v oznámení přestupku ani v úředním záznamu neuvedli důvod dvojího měření, ani příčinu shodného čísla snímku z měřiče rychlosti při rozdílné hodnotě naměřené rychlosti, času i vzdálenosti. Tyto rozpory bylo nutné odstranit svědeckou výpovědí policistů, kteří měření prováděli;
- z předvolání k podání svědecké výpovědi ze dne 22. 8. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal na den 26. 9. 2018 k podání svědecké výpovědi zasahující policisty prap. M. H. a pprap. P. K.;
- z uvědomění zástupce obviněného o pokračování v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední a o nařízeném termínu ústního jednání ze dne 22. 8. 2018, že správní orgán I. stupně uvědomil zmocněnce žalobce o nařízeném ústním jednání na den 26. 9. 2018;

- z předvolání policistů k podání vysvětlení – omluva neúčasti ze dne 20. 9. 2018, že Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Bruntál bylo sděleno, že se zasahující policisté nedostaví dne 26. 9. 2018 k podání svědecké výpovědi z důvodu plnění jiných služebních úkolů;
- z uvědomění zástupce obviněného o pokračování v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední a o nařízeném termínu ústního jednání ze dne 2. 10. 2018, že správní orgán I. stupně uvědomil zmocněnce žalobce o nařízeném ústním jednání na den 8. 11. 2018. Zároveň k tomuto ústnímu jednání předvolal zasahující policisty;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 7. 11. 2018, že se opětovně písemně vyjádřil k předmětnému přestupkovému jednání žalobce a sdělil, že nevyužije svého práva účasti na ústním jednání;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 8. 11. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec. Správní orgán I. stupně u tohoto ústního jednání vyslechnul jako svědka pprap. P. K., který uvedl, že toho dne, kdy došlo k změření rychlosti žalobce, prováděli s kolegou H. kontrolu měření rychlosti v obci Malá Morávka, pod školou. Byl řidičem služebního vozidla a obsluha měřicího zařízení LaserCam4. Na otázku správního orgánu I. stupně, proč jsou ve spisovém materiálu dva výstupy z radaru, odpověděl, že radar fotí několik snímků za sebou – během pár sekund se udělá několik fotek pod jednotným číslem, i když rychlosti jsou odlišné. Na další otázku odpověděl, že se vždy oznamuje vyšší překročení rychlosti. Na otázku, proč měřili na daném místě, odpověděl, že je v blízkosti místní škola, přechod pro chodce a autobusové zastávky. Dále byl jako svědek vyslechnut pprap. M. H., který uvedl, že sepisoval s žalobcem oznámení přestupku, který si byl vědom toho, že překročil rychlost. Na otázku správního orgánu I. stupně, proč jsou ve spisovém materiálu dva výstupy z radaru, odpověděl, že ví, že radar měří sekvenčně, takže tam mohou být dvě fotky pro jeden přestupek. Na otázku, proč oznámili jako přestupek tu vyšší naměřenou rychlost ze dvou fotek, odpověděl, že se vždy uvádí ta závažnější a to je ta vyšší rychlost. Na otázku k místu měření odpověděl, že měřili v obci Malá Morávka, silnice č. II/445, protože je tam přechod pro chodce a autobusové zastávky;
- dne 12. 11. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem žalobce dne 8. 12. 2018, které po výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 10. 12. 2018 zmocněnec žalobce dne 13. 12. 2018 doplnil o konkrétní odvolací důvody. Následně byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.r.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že nebylo přesně zjištěno místo spáchání přestupku. Krajský soud je toho názoru, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje zcela jasně a určitě místo spáchání přestupku, přičemž přestupek žalobce byl spáchán na silnici č. II/445 v obci Malá Morávka v blízkosti domu č. p. 276 ve směru jízdy na Karlovu Studánku, což vyplývá z oznámení přestupku ze dne 11. 3. 2018, které žalobce vlastnoručně podepsal, z úředního záznamu z téhož dne, z mapek založených ve správním spise, kde je dům č. p. 276 označen a z výpovědi zasahujících policistů. Krajský soud nemá žádné pochybnosti o tom, kde byl přestupek žalobce spáchán a souhlasí s žalovaným, že místo spáchání přestupku bylo dostatečně upřesněno ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a zdejší soud dodává, že i v odůvodnění jeho rozhodnutí na straně 4 a 5, přičemž místní šetření či zajištění místa spáchání přestupku by bylo nadbytečné, neboť by nepřineslo žádné nové poznatky a skutečnosti;
- žalobce namítal, že jeho úmyslné zavinění daného přestupku nebylo prokázáno. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že se zcela ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně i žalovaného, které se týkají zavinění žalobce, a proto na ně zcela odkazuje. Zcela zcestné jsou tvrzení žalobce, že by správní orgány prokazovaly jeho zavinění ve formě úmyslu nepřímého konstatováním, že *„musel poznat zvýšenou rychlost podle pohybu pomaleji se pohybujících či stojících objektů“* a také uvedením toho, že *„konstatování o dovození rychlosti podle zvuku motoru se také jeví jako nerealné, neboť ne každý, ať již zkušený či nezkušený řidič bez ohledu na stáří vozu, se možná nikdy takovou souvislostí nezabýval ani nebyl o takové souvztažnosti proškolen v autoškolě“*, neboť oba správní orgány toto ve svých rozhodnutích netvrdily a ani se o tom nezmínily. A kdyby zástupce žalobce pečlivě nastudoval správní spis, netvrdil by ani, že v místě spáchání přestupku není žádná zastávka, když toto tvrzení vyvrací jak uvedené mapky z internetových stránek www.mapy.cz, tak i výpověď zasahujících policistů;
- dále žalobce namítal, že v rámci celého řízení mu nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť správní orgán I. stupně i žalovaný se v odůvodnění svých rozhodnutí patřičně zabývali a prokázali materiální znak přestupku žalobce a krajský soud na ně v podrobnostech odkazuje. Materiální stránkou přestupku se rozumí jeho společenská nebezpečnost, porušení či ohrožení zájmu společnosti. K přestupku došlo v zastavěném území obce, blízko přechodu pro chodce, autobusových zastávek a školy, což vyplývá z mapek založených ve správním spise a výpovědi zasahujících policistů. V projednávané věci žalobce navíc překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o více jak 40 km/h, čímž nepochybně byl ohrožen zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, když toto jednání je bezpochyby ohrožující život a majetek žalobce samotného tak i dalších účastníků silničního provozu a nelze vůbec uvažovat o tom, že by materiální znak přestupku nebyl naplněn. Závěrem krajský soud uvádí, že v projednávané věci se nejednalo o hraniční případ překročení

nejvyšší dovolené rychlosti popisovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009) a dále podotýká, že materiálním znakem přestupku je ohrožení nebo porušení zájmů společnosti, nikoli ohrožení konkrétní osoby.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. března 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce